

กิเลสกับธรรม ...

นำเสนอเมื่อ : 21 พ.ค. 2552

กิเลสกับธรรม

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

เป็นห่วงชาวพุทธเหลือเกิน กิเลสเหมือนน้ำตาล แต่ที่แท้เป็นยาพิษ สุข ทุกข์ บุญ บาป แยกกันไม่ออก ความอยากสร้างความชั่วตลอดเวลา ผลก็เป็นบาปเป็นกรรมอยู่ตลอดเวลา สอนอะไรไม่ฟัง ฟังแต่เรื่องของกิเลสอย่างเดียว

กิเลสมีแต่อยากจะร้ายอยากจะรวย สร้างบาปสร้างกรรม ขนาดจิตดวงนี้ ตั้งใจพุดกับกิเลส อดส่ำหิ้นเขาไปแล้วยังโดนกิเลสพุดเอาตั้งแต่มิเริ่ม ยกแรก ไม่ใช่สู้กับกิเลส แต่แค่ตั้งรับก็แย่แล้ว กิเลสเร็วและรุนแรงขนาดนั้น พุดเราหงายๆ อดหนาวตอตา...น้ำตาลรวงสุมนไม่ได้...ตั้งสติทำความเพียร สติล้มพับลงกิเลสจับตรงไหน คำว่า "อิม-พอ" ก็ไม่มี

คนที่ยังไม่ถึงธรรม กิเลสจับเป็นตัวเดียวกัน มีแต่ความบาป ความอยาก ความทะเยอทะยาน เหมือนกับอยากเอามรรค (การทำชั่ว) ผล (ความทุกข์)

ต้องมูสร้างความเพียรต่อสู้กัน หลวงตานั้นภาวนาจนกันแตก กันเลอะ นี่คือการเคียดแค้นขัดกับกิเลสในหน้าที่เท่ากัน "กิเลสเอาเราขนาดไหน เราก็จะเอากิเลสขนาดนั้น" อำนาจกิเลส กลุ่มรวมจิตใจชาวโลก แต่กิเลสไม่ได้ตกนรกกับเรา เราเองที่ตกนรกนะ

กิเลสไม่ได้อยู่ที่กาย กิเลสอยู่ที่ใจ เหมือนผีม้าพยศ กิเลสไม่มีพอ ไม่เคยอิม หิวตลอด อดอยากตลอด เหมือนเชื้อไฟกองโตภูเขา กิเลสเก่งแบบนี้ แต่พอธรรมเก่ง ธรรมก็พอกันกับกิเลส ตามฟาดฟัน กันตลอด ธรรมทำกิเลสหมอบได้ จนขาดสะบั้นลงในที่สุด

ความเพลินในธรรม เหมือนกับที่เราเพลินในกิเลสนั้นแหละ เวลาที่ธรรมมีกำลัง เวลาถูกล้ำ ก็กล้าทุกอย่าง สติปัญญาก็ผ่องใส รมเย็น รวดเร็ว หนักัน ถึงวาระแล้วเป็นของตัวเอง เผาเชื้อไฟ อย่างหยาบ อย่างกลาง อย่างละเอียด ตามเผากันไปเรื่อยๆ ("ไหม" = ธรรมเผากิเลส) เมื่อไม่มีอะไรแล้ว ก็หยุด ก็หมด ไม่ต้องบังคับ หยุดเป็นอัตโนมัติ หมดเชื้อแล้วก็หยุดของ มันเอง

เวลาปฏิบัติ รู้ตรงไหน ก็เข้าใจทันที "อ้อ" ของมันเอง ไม่ต้องไปถามใครที่ไหน

หลวงตาวิตถุวิจารณ์ต่อจิตใจของชาวพุทธ เอาแต่ข้างนอก ไม่สนใจเข้ามาข้างใน
หลักของชาวพุทธก็คือให้ ภาวนา เป็น หลักของใจ เหนื่อยก็มา "พุทโธๆ" ไปซะ

พระพุทธองค์จึงทรงท้อพระทัย โลกุตระธรรม- ธรรมเหนือโลก เหนือกิเลส

อารมณ์ของธรรม - จะทำให้สงบ เบาบางๆ อารมณ์ของกิเลส- จะทำให้เฟ้อไปหมด

เวลาจิตเป็นสมาธิ จะไม่เผลอคิด เพราะว่าคิดแล้วจะกวนใจ ธรรมชู้ตจิตแท้ๆ จะนิ่ง สบาย
นั่งตรงไหนก็เพลินตรงนั้น เพลินอยู่กับธรรม ไม่กังวลข้างนอก เพลิน สบายอยู่ข้างใน
ไม่เหมือนพวกงู่นวายบาอยู่ข้างนอก

ไปที่ไหนก็แนว สบาย อิ่มอารมณ์ ได้อาหารที่เหมาะสมแล้วก็ ไม่อยากจะยุ่ง

ปัญหาต่างหากที่แก้กิเลส สมาธิมีแต่หนึ่งสงบสบาย ปัญหานี้ เพลินจนลืมหลับลืมนอน นอนไม่หลับ
เห็นตัวเป็นธรรมจักร ฆ่ากิเลสไปเลย

**เหมือนควายมีอะไรมากก็ชนก็ขวิด แต่เราไม่มีชนไม่มีขวิด
เวลาจะเห็นโทษของกิเลส ธรรมก็พอกัน กิเลสจึงอยู่ไม่ได้ หมุนตัวๆ**

ขอบคุณบทความจากทำดีต่อใจเห็น